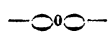

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

ТУРЦИЯ излязува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли мецдиѣта; вънѣ отъ имперіята, 5 бѣли мецдиѣта. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята са надписуватъ до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстникъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществаніята става направо въ Цариградъ—Галата при сѣщиятъ.

13 ЯНУАРИЯ (ПО НОВИ СТИЛЬ)

26 ШАБАНЪ 1282 ОТЪ ЕГИПТА.

1865 ГОДИНА.

Вчера си излѣзе веки 1865 година, и днесъ влѣзува 1866. Мислимъ че е нужно сега, като почнуваме нова година, да сѣрлимъ единъ краткъ погледъ върху случките и влощастіята, успѣхити и благополучіята, които народити и царствата отъ земнѣтъ глобустъ упитаха или направиха презъ годината която изтече.

За Англитера, годината са измина въ по голѣма тишина отколкото обикновено. Смященіята които избухнаха въ началото на годината въ коловити ѣ са почти примириха, и никоги врѣме по спокойно не са е явявало въ широкити владѣнія на тая просвѣтителка на варварски страни. Движеніята на Феніанцити, на Ирландезити, на Ямайцити са угасиха, и англишкитъ кабинетъ заслужва голѣми похвали за твърдостъта съеъ която той постѣпа въ тѣя важни работи, дѣто една погрѣшка можеше да бѣди опасна.

Велика-Британія загуби тая година двама отъ най прочутити си и най достойнити си правителствени чловѣци, лордъ Палмерстона и Гобдена. Тѣя загуби са усѣтиха дълбоко въ англишкитъ народъ, нѣ не го никакъ уплашиха, защото са намѣриха други нѣ по малко прочути които ги замѣстиха; тѣ не докараха никаква промѣна въ външната или вътрешната политика, и това е единъ добръ знакъ за царчината.

Франція е обръщала особното си внимание прѣвъ цѣла година за вътрешнит си прѣобразованія, за нарѣдъта на мѣстнит сѣвѣти, за улущеніето на финансиити, за сماعيلеніето на войската и за много други икономически и научни предмети отъ общъ интересъ. Можи да са кажи че сега за сега Франція е най цвѣтъщата имперія на свѣтътъ.

Алжирія са примири. Императорътъ посѣти самъ тая страна, и на врѣщаніето спобнародва единъ царски рапортъ. Попеченіето което Н. Ц. Вел. искава въ него за учрежденіето ѣ, е едно докзателство за мъчността на положеніето въ Алжирія. Обаче правителството са занимава серіозно съеъ тая работа, и има надѣжка че ще можи да са свърши благоприятно, и мирътъ да са турпи на основи здрави и непоколебими.

Италія влѣзи въ новата и хубавата си столица и наименова сѣбраніето си. Испразненіето на Римъ отъ францушкити войски почна веки, и не ще са забави да са испразни съвършено по отреденото ваде, и Италія ще можи да слѣдува голѣмото си дѣло на заѣкнуваніе, съеъ собственити си изво-

ри, безъ да посрѣшни никакви затрудненія и като ще са радува съеъ благоволеніето на народити.

Отъ нѣколко врѣме насамъ, Австрія са е уловила съеъ една особна ревностъ да уведѣ единството. Да са направѣтъ Славонити, Кроатити, Маджарити и Трансилванцити въ единъ народъ сѣединенъ и да са турятъ въ паузхата на европейската цивилизация, е най чудесното усиліе, което са е упитувало. Годината, която видѣ прѣдприѣманіето на това дѣло ще бѣде славна въ лѣтописити на тая земя, ако са извърши, и почтенна ако не достигни цѣльта, слѣдъ едно достатѣчно постоянство.

За Испанія годината не бѣше благополучна. Защото освѣтъ че са откриха на разни епохи сѣвякити нарочно основани за сваленіето на Царицата Изабела, нѣ още тѣ са свършва съеъ серіозни страхови за прѣбѣдваніето и за напредъ на днешната диктатія.

Идѣщата година ще бѣде негли по злочастна за това царство, и особно тѣя злочастія ще са усѣтѣтъ най живо, ако обѣвненіятъ бой помежду нѣго и шилската република зафани.

Исторіята на московската Имперія ни представлява скръбни зрѣлища. Усиліята на Руссія, въ прѣминалата година, могаъ тѣй да са скратятъ:

Разореніето на Польша.

Истребленіето на черкезія и на Тартарія.

Привземаніето на много мѣста въ Бухарія и Туркестанъ съеъ най мъчителски срдѣства.

Нѣ тѣя завоеванія не сѣ наситили още московската лакомія. Белки новата година ще бѣди свидѣтель на много други. Ето цивилизацията и успѣхити на Руссія за XIX вѣкъ!

Белгія загуби царятъ си.

Америка която бѣше станала едно страшилище за цѣла Европа, са помири. Братоубійственната кавга, която слѣдува четири години наредъ, са замѣни съеъ една дълбока тишина, подобна на морето слѣдъ прѣставаніето на голѣмити вѣтрови. Сѣвернити и Южнити подадоха ръка едни на други, защото тѣ видѣха безполезността или подобръ неизмѣримата вредностъ на тоя исполнителски бой, който ги турѣ въ най злочастни и критически сдѣби.

Сегашнит заниманія на американското министерство са състоятъ главно да въдвори взаимното сѣгласіе, да поправи злинит на боятъ, да заѣчи мирътъ, да искорени заблужденіята и ненавистити, да улущи по-

ложеніето на гражданити и да устрои сѣсипанити градинца.

Едно таквостъ дѣло заслужва най горѣщи рѣкоплексанія отъ страна на сичкити пріятели на мирътъ и на човѣщината.

Нѣ ако Линколъ неможи да дѣлака това слѣдствіе, единственъ предметъ на желаніята му, Йовсонъ, днешенъ прѣдсѣдатель на републиката, не ни са види по долеъ отъ прѣвѣтъ въ точката на политическото врѣніе. Като човѣкъ дълбоко способенъ и на височината на сичкити обстоятелства, надѣвами са че той ще знай да тържествува отъ сичкити затрудненія които могаъ да са явѣтъ по пактѣтъ му. Нѣ това остава на врѣмето да го докажи.

Да додѣмъ сега на Турція.

За Отоманската Имперія, 1865 година бѣше честита. Избавена отъ външни заниманія, Високата Порта обръна серіозното си внимание къмъ прѣобразованіето на царството.

Сѣставяніето на Вилаетити ще направѣ епоха както въ исторіята на Българити тѣй и въ исторіята на другити народи подчинени на Н. Ц. В. Султанътъ. Защото чрезъ тѣя прѣобразованія са отвори за тѣхъ нѣ само единъ новъ животъ, едно ново благоденствіе, нѣ и имперіята са възползова широко като я турятъ на височината на другити царства отъ врѣмето ѣ.

Една друга реформа нѣ по малко забѣлжителна която са свърши, бѣше прѣобрѣщаніето на вътрешнит борчови. Макаръ това дѣло да посрѣшна голѣми припатствія отъ страната на нѣкои интересати човѣци, нѣ то можи да са тури въ дѣйствіе. Спорѣдъ послѣднит свѣдѣнія които имамъ, една твърдѣ слаба заплата отъ онселищити остава да са прѣобрѣни, заплата която са вѣскача на нѣколко хиляди лири. Това дѣто предшества можи да послужѣ за добръ отговоръ на тѣя които кориха това прѣдпріятіе.

Разни други финансови улущенія са увѣдоха, помежду другити, сѣставяніето на единъ особенъ сѣвѣтъ който ще са грижи за земаніето на икономически мѣрки и за издирваніето на нови извори.

Холерата, която морѣ съеъ доста голѣма сила, заслужва да са забѣлжи. Нѣ отъ една стѣрна ако тѣя холера, послѣдована отъ единъ голѣмъ янгънъ, бѣше едно злочастіе за населеніята, проводено отъ Бога, отъ друга стѣрна Ц. Правителство зе на врѣме сичкити мѣрки възможни на човѣщината за да ги утѣши и улѣчи, и това доказва доста, мислимъ, нѣговити човѣколюбиви чувства които храни безразлично къмъ сичкити си подданици было християнски, было

скитъ закона да ли е позволено да ся клеветятъ тѣи несправедно невинни хора; за сега ще кажъ само, чи сичко що е писано въ това изложение азъ отговарямъ, а габровските учители не сж отговорни нито за една точка, и тѣзи лица, които ся считатъ чи сж доказени, ако желаятъ да си търсжтъ честтъ нѣка заповѣдатъ, като ми представятъ туй изложение, на което сжмъ подписанъ.

Георгій Продановъ.

КОРЕСПОНДЕНЦІИ НА ТУРЦІЯ.

ПРИЛЪПЪТ, 4 Декемврий. — Въ последните бройови на Турция прочетохъ една дописка отъ градътъ ни, Тяя дописка ми стори двоино впечатление : радостно и жалостно; радостно, защото видяхъ че нашия градъ ще да са прославя чрезъ вѣстнициите и да са похвалява предъ народа за дѣвическото си училище; жалостно, защото сега когато требуване да сме похвалени за мъжкото си училище, да бъдемъ укорени!

Първо дописникът ви оплаква училището ни и учителя ни. Това не е право. Мене ми е жално да гледамъ учителни дѣлатели да ся нападатъ. Г-нъ Икономовичъ е достоенъ, той е още и народенъ, опитенъ и достопохваленъ учитель. Училището е въ доста добро състояние. Отъ това дете пише дописникътъ ви хората може да помислятъ че има два партіи, нъ това нещо не сѣществва въ града ни. Азъ неможъ нити да го хвалимъ, нити да го наричамъ. Оставамъ да седятъ и да доказватъ градовете, дѣто Г. Икономовичъ е учителствуваеъ напредъ, сирѣчь Ведесъ, Сомоковъ, Карлово, Сопотъ. Тогасъ са надивамъ че дописникътъ ви ще излезе отъ това положение да кори и да хули.

По долу дописникът ви казва че учителката Г-жа Неделя сторила тримесечно испитание и ѝ похвалява до небеси. Присъствущите, вели, многу ся възблагодарили. А какво може да ся неблагодарят, кога слушаште чадата си да имъ приказватъ, съ едно свободно изражение многу работи отъ Свещенната История? Негова милостъ саятъ състъ това да похвалятъ учителката и да укорятъ Г. Икономича. Нъ това сега ще каже че Г. Икономичъ не е мома да си играетъ на кукли или дете-малово, нито е соитаріи да удиратъ перде на народътъ съ тримесечни испити. Той са-трудн да нареди училището, за да излѣзътъ хора добри. Нъ за да видимъ плодотите на училищата му, нѣнъ трябва да чакаме.

Ако дописникът ви е истински желателъ на доброто, защо не покаже и поведението на учителкѣтѣ Г-жа Недѣля? Све за хвалеице ли е тая? Или поведението ѣ му е уидисало на табѣтътъ, та що ѣ хвали неѣ а други кори?

Г-нъ Икономовичъ дойде тука по молба на гражданити. Той са дочака съ нетърпение отъ народътъ. Шомъ дойде той възблагодари сичките и са обеща че ще са труди да заслужи поверението имъ. Обаче работата остана назадъ. При всичко това много ученици додоха на училището. Отвсѣдъ оставиха дукани, занаети, а по важното е, че оставиха гръцкото училище та са натрупаха на българското училище. Това дѣто казвамъ, показва дѣятелността на И—вича, макаръ и да бѣше боленъ. Нъ сиромаси учител! не ги оставаатъ я вода съ рахатъ да са напижатъ !

Донисникът ви казва че Г-ля II—внч
быль лнннч. А бе! Б—въ! Гдъ си бе бнно
Б—въ! Шо е ова на тебе новнк сръцу нш
штче ученолюбны състечствннны? Кол
хото за Г-жн Недьлк, чк кажъ само че не
ното прлтъжане състоитъ въ цгарето и до
стонство то й въ куражикотъ съ него предъ
секого. было предъ възмжаемо лице, было предъ

учениците. Другото ще оставимъ на допис-
никътъ ви.

Най подиръ дописникътъ въ назва че нѣ
Приличаните сме били за голѣмъ похвалъ,
безъ да изясняватъ защо сме за хвалеице. Да
ли защото цялъ градъ постави еднъ учителъ,
на която сме принудени да плащаме особ-
но а не отъ общо, както и на другите учите-
ли, два български за 400 дѣца и два гръцки за
50 дѣца ? За това ли сме за хвалеице ? Но у-
чителскѣтъ незнайме да ли не може да доседе
годината, или ако свършати една година, не
ми са вървуватъ да повтори друга.

Ний тога ще бъдем за похвала ако съградиме дъвическо училище, а не да учътъ дъвойкитъ ни въ единъ къща гдето. . . .

Нанстниа припадските еснави (а не Припадчаните) сж за похвалж; нанстниа дѣлото имъ което лѣтосна извршиахъ е достопохвално; сирѣчь цо установихъ бугарско дѣвическо училище въ Македонїа, но уце по достоин- ся за похвала цѣ бѣдагъ, ако и учителката се плацатъ отъ обще, отъ ждеото и другите, сирѣчь ако сѣставатъ една обща каса.

КУКУНИНЪ. 5 Декемврия.— Вн отдавна не сте имали писма отъ тоя градецъ, който, преди няколко време, направи толкова голямо възмущение за религиозното си управление.

Днес аз ви пиша, и надявам се че няма да ми откажете съгласието на почини-
те си листъ за малкото подробности които
дръзвам да ви съобща.

Кукушките Българи са събудиха, както и сичките други села които ги обкръжават. Напредъ тѣ не знаяха нити да четатъ нити да пишатъ. Повече, тѣ незнаяха че съществува българска книга.

Сега тѣ излязоха отъ това отклонено заблуденіе, единственна причина която ги караше да стоятъ подъ робството на гръцкитѣ владѣици.

Владика Българинъ са доведоха.

Училища са отвориха.

Добри учители са гетирдисаха.

Българската книга са позна на съждъ. Сички зафанаха да я учятъ; сѣки зафана да проважда чадата си за да учятъ матернілтѣ си языкъ, потѣкванъ отъ Грѣцѣти.

Едно нещо привлячише вниманието на съгражданите, то беше образованието на жената.

Това нещо са постигна. Преди няколко
дена са отворили едно дъвическо училище. Това
училище са построи една жена твърде спо-
собна. Сякаш хора са радувайт за отваря-
нето на това заведение, и доказателството на
това, е че въ малко време вътрѣ, то са на-
пълни съсъ момичета.

Ако Кукушени следватъ съсъ същата ревностъ дѣлото на просвѣщеніето въ страната си, и подкрепятъ училищата си, има надежда че малко по малко елленщината, която владѣе тамъ, ще изчезни съвършено, и ще са замѣни съсъ българщината.

Богъ да имъ е на помощъ.

ЖЕЛѢЗНИКЪ, 8 Дѣкабря. — Бѣркотин-
тъ и раздоритѣ, които отъ година и половина
почти насамъ вѣлиухахъ града ни, додохъ ве-
ке до прѣставане. Тука сега не владѣй освѣтъ
еднодушнѣ и тишина между граждaнствѣ; нена-
вистьта помежду имъ са прѣвраща въ миролю-
біе, и свѣтътъ пожелахъ та са вѣзстанови прѣ-
дшното устройство на общественикъ ни дѣ-
ла, а най вече на учебникъ ны заведенія

Нийн бэрхэмь сэтгэж буйгаар да илгээхгүйн
на нийтлэг сэтгэгдэлүүд нь үнэн, ч түү-
нийнх нь градски үүдэлнээс зөвхөн да-
хиад нэгэн зориулалттай, нэгэн зориулалттай
да түүнчлэн нийтлэг да Г-н Доктора Д. Павле-

ва, подъ управленіето на когото са и намиратъ. Тъзи наредъ, прилична нѣкакъ до онѣзи на най добръ нареденъ училища, са положи тука до толкови, до колкото мѣстните ны обстоятелства ни позволявахъ въ сѣко отношеніе.

Въ главноѣ училищѣ, отъ коѣто зависи-
тъ три мъжки и три дѣвически взаимны учи-
лища са поставихъ три класса съ единъ пред-
готовителѣтъ, и въ сѣки классъ продължава-
нето на наукитѣ трае по цѣла година. Четир-
ма учителя допълняватъ сѣки классъ, и съ е-
жедневните си предаванъ, предадъ пладна три, и
послѣ пладна два часа, преподаватъ слѣдую-
щите отрасли отъ наукитѣ :

- 1). Отъ Законъ Божій : Священна и Черковна Исторія.
- 2). Отъ Словесность : Българска Грамматика, Логика и Исторія Литературы.
- 3). Отъ Математика : Числителяница, Алгебра и Геометрія.
- 4). Отъ Исторія : Древня, Средня и Новая Всеобща Исторія.
- 5). Отъ Землеопизнаніе : Естествоно, Исчислительно и Гражданско.
- 6). Отъ Естествозваніе : Физика, Химія, Ботаника и Зоологія.
- 7). Отъ Лингвистика : Турскій и Французскій языцы.

8). Днилографія, веднѣжь въ седмицата.
Въ главногѣ женско училищѣ има особѣнь
учителъ за науки и учителка за рѣждѣліе. Ту-
ка са преподавають: Бѣл. Грамматика, Есте-
ственно Землеописаніе, Числительница, Всеобща
Исторія, Катихизисъ и рѣждѣліе.

Прочее, свързано с наредената програма един прилежателен ученик, като постъпва в главното мъжко училище, може в три или четири години да свърши курса и да стане малко или много образован, до колкото са иска от нашето място; или пък ако иска да се усъвършенствува в едно по горне европейско училище, той е вече приготвен.

Училищата съща година ще са отворять на 1 Септемврий и ще даватъ экзамените си отъ 1 Юлия; затова добро бы было оиъзи отъ наиятъ съотечественици, които отиваъ ще пожелають да испратяъ дѣцата си тука за образование, да не закъсняватъ никакъ отъ горьпоменхото време за испращанieto нмъ, защото губить много време напрасно. Тѣзи година си отворихъ училищата малко въспичко, а нжъ еще по късно са доведохъ дѣца отъ нашата кааза и отъ други градове за образование.

Ползата, която може да са извадче от подобни добропорядъчни училища, е вече явна: тя ще приготвят хора, готови да постанат после въ учителско, търговско или свещеническо звание. Ний сица сме въ надяда, че тукашните наши училища ще принесат желаемите успехи, само дано са удържеше еднодушието и съгласието помежду гражданетъ ны за много време!

БАЛЧИКЪ, 10 Декември. — Преди два месеца развалихми втхата си черкова. Ний искахми да я направим нова. Обаче тука ся намърватъ нѣкои Българо-Гагаузи които ся въспротивиха на това. Тя казваха че черковния дворъ биль подарекъ отъ нѣкого си Гагаузина, и за това требувало до си търсимъ друго място.

При сичко това Българите я сградиха на истото място. Тогазъ туканитеи Гагаузи ходеха на Варна на владиката си за да се опиячатъ. Владиката проподои известие тука на пашите за да опиячатъ дагы примири. Не тѣ му ся отговорихъ че не го познавжтъ за нито. По следствие на това варненскій владика ся принуди самъ да доиде. Той свика на меджашии и двѣтъ страни съ намерение за

да ги прѣмари, нѣ нашитѣ и тука му доказва че не можѣ да ги сѣди, защото не го познаватъ. Владыката си взе двѣтъ пары и отиде за Каварикъ и тамъ като са позговорилъ съ Гагаузитѣ си и съ тамошния Екзархъ похва предъставникъ Х. Дима отишълъ по селата за да си събира владичината. Той прѣстигналъ на едно село което има разстояние 3 часа отъ Каварикъ. Той намѣрва тамъ единъ простъ боджия, който ималъ 300 гроша въ кесіята си. Като вижда тѣхъ пари поревноватъ му са, и казва на селачитѣ, дайми тѣзи пары да ти направя попъ на това село. Той му ги дава, и тѣй става попъ за 300 гроша!

И днесъ имаме въ града си една свадба българогагауска, сирѣчь младоженецътъ и крѣсникътъ бѣха родомъ Българи а невестата гагауска. Като дойдохъ на българската черкова за да са венчѣтъ, тѣ безъ да сторятъ извѣстие на черковнитѣ епитропи сѣщо и на българскитѣ попи, на невестата баща ѣ отива на долната черкова и взема съ себе си грѣсскія попи и го довежда горѣ на гемиджи махлеси за да венчатъ дѣщеря му. Като прѣстигватъ, вижда попътъ че черковнитѣ врата сѣ затворени. Тогава той заповѣда на Гагаузитѣ: варжѣ алажъ сѣляхларжѣжъ ве да бучѣнѣжъ хѣнинѣжъ да гѣлѣнѣ, и като пристигватъ съ оружіята си накара ги да сринатъ черковнитѣ врата за да влязатъ. Кандилари чува това и отива за да види. Той вижда че чюпятъ вратата: той имъ казва не дѣйте сѣюва вратата нѣ почѣкайте да отыда да зема ключа отъ епитропа; и защото бѣлъ казалъ така, тѣ го улавятъ и го бѣятъ. Тѣ сѣ бравда съсѣкватъ вратата и попътъ влягва най напредъ сѣщо и булката, нѣ зетѣтъ като сѣщо Българинъ не рачѣ да влѣзи. Той имъ казва: азъ не ща тогози попа да мя венчавъ, нѣ искамъ български. Като го чѣкатъ довольно врѣмя, излѣгватъ тогасъ сичкитѣ на вѣнъ за да видятъ гдѣ останѣ зетѣтъ; като разумѣватъ работата че не иска да сѣ венчѣ отъ грѣцїя попъ, тогазы невестата трѣгва да си отиде въ бащината си къща и казва на младоженецътъ, и азъ не ща нито тебѣ, нито пакъ българскія попи за да мя вѣнчатъ, сѣщо и крѣсникътъ казва на зетѣтъ когато не искашъ да те венчатъ този попъ и азъ тебѣ неща нѣ иди че си трѣси другъ крѣсникъ. Тогазы попътъ и на булката бащата казватъ на младоженецътъ: бе ешекъ кераталаръ ничинъ дорѣборсѣжѣжъ бурада. да гѣлѣмѣорсѣжѣжъ стѣванѣсь оласѣжѣжъ, и като ги улавятъ за рѣцѣтъ завождатъ ги въ черковѣ и ги венчаватъ. Като си научиватъ нашитѣ отыдоха и си оплакахъ на правителството. Всичкитѣ Гагаузи са вѣяха и, като ги поспыта подробно правителството, опрѣдели двама за три мѣсеци хауѣсъ и по три турски лири глоба.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

ФРАНЦИЯ. — Министерътъ на финанциитѣ подадѣ тѣ дни на императорътъ единъ рапортъ относително за финансовото положение на Франція. Въ тоя рапортъ той излага икономическитѣ мѣрки които сѣ велѣ. При сѣчко това много вѣстници не одобряватъ тѣ мѣрки.

По случай на новата година, когато императорътъ прѣвлъ дипломатическото тѣло, папскитѣ нонцѣ приказълъ едно късо словце въ името на другаритѣ си, чуждитѣ посланици.

Императорътъ са изразилъ тѣй:

„Сѣка година, на тая епоха, нѣй са поврѣщани къмъ прѣминалото и фѣрлями по-

глѣди къмъ идѣщото, честити, ако можимъ, както днесъ, да са ублажимъ вѣанмно дѣто избѣгнахми опасноститѣ, дѣто кестердисахми страховити и стѣгнахми сврѣзкитѣ които сѣдиняватъ народитѣ и царѣти. Честити най много ако ошѣтностѣта на испѣлненитѣ приключенїя ни позволява да предкажимъ за свѣтътъ дѣлги дни на миръ и на благоденствіе. Благодарѣмъ ви за поздравленїята които ми отправихте въ името на дипломатическото тѣло по случай на новата година.“

ИНГЛИТЕРА. — Смертъта на Леополда I занимава още духовитѣ въ Инглитера.

Движеніето въ Ямайка са коренно утай. Царицата са готвила да отвори лично парламентътъ. Министерството са заячѣва. Партиитѣ не ще направятъ нищо, споредъ днешното положение на работитѣ.

Болѣстѣта на добачетата слѣдува. Никакъвъ лѣкъ неможѣ да я вѣспрѣ. Миналата недѣля въ Кестеръ сѣ ударили 1651 добичета, а умрѣли 162 на день. Въ Оксфордъ са усиля както и по други мѣста. Отъ тука можѣмъ да заключимъ несвѣршенството на медицината.

Инглишкото министерство на мореплаванїето испроводило тѣ дни едно окрѣжно писмо до крайморскитѣ градища които са вооружаватъ за Океанїя и въ което имъ забѣлѣзва че помежду жителитѣ на островитѣ отъ голѣмїята Океанъ са умножавали човѣкоидцитѣ; въ това писмо то съвѣтва капитанитѣ и гемиджїитѣ да са вардѣтъ добръ. Отъ една година насамъ хората на четири гемин сѣ изѣли отъ тѣ човѣкоидци.

АВСТРИЯ. — Маджаритѣ още не можѣтъ да са примирѣтъ сѣсъ австрїйското правителство.

Присѣтствїето на императорътъ въ Пѣща нѣма да даде никакво улѣкченїе на вѣпроситѣ които го занимаватъ.

Политическото единство, предметъ на постояннитѣ заниманїя на царятъ, е невѣзможно да са вѣдедѣ въ Австрїя дѣто народноститѣ сѣ толкосъ сложни.

Маджаритѣ искѣтъ независимо министерство. Ако постоянствувѣтъ сѣ въ тѣ чувства, има надѣжда, казува единъ вѣстникъ, че ще сполучатъ това което желатъ. Нѣй сподѣлями миѣнїето му.

Императрицата са намира въ Мюнхѣ. Тя не дошла въ столицата си на Колада, день на рожденїето ѣ. Една депутация нарочно проводена отъ Пѣща за да я здрависа въ името на Дїетата, като не я намѣрила, са върнала назадъ. Ще видимъ какво ще излѣзе отъ това.

ПРУССИЯ. — Тука са говори за отварянїето на камаритѣ презъ Януарїя. Въ тѣ камаритѣ ще са представи бюджетътъ за 1866 година, и други проекти за закони.

ПАПСКИ ВЛАДѢНІЯ. — Папското правителство вдигнало веки карантинитѣ които бѣше отворило по причина на холерата.

Празникътъ на рожденїето Исусъ-Христово са тържествувалъ сѣсъ голѣмъ алай.

На другїятъ день Свѣтіятъ Отецъ служилъ Антургїя въ ватиканскитѣ басикъ; като пуснало черкова Нѣй IX прѣвлъ здрависванїята на архїепископитѣ.

Свѣтіятъ Отецъ отговорилъ чрезъ едно краснорѣчиво словце въ което той казува че Господъ не оставѣ черковата си по бурни врѣмена. Той напомнилъ Исуса, като спялъ въ една варка (враница) върху генесаретското езеро, разиграно отъ вѣтровитѣ.

Христосъ, притурилъ той, са види да сѣи сега. Нѣ той бодрѣствува за защитата на черковата си. Блѣдѣщото е въ рѣцѣти на Бога, и тържествуванїето на черковата е неизбѣжно.

ГРѢЦІЯ. — Състоянїето на Грѣцїя вѣдѣхува голѣми безпокойствїя. За да ги направятъ да исчезнатъ тритѣ сили покровителѣ рѣшили да испроводѣтъ аскеръ по море и по сухо по главнитѣ точки на Еллада. Тѣ три сили сѣ Франція, Инглитера и Руссїя.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

По царска заповѣдъ, Куршидъ-паша, министръ на финанциитѣ, са наименова главенъ управителъ на Едрене, на мѣсто Арифъ-паша който са поминѣ прѣдѣ няколко дѣна.

— Н. Ц. В. Султанъ-тъ благоволи да даде на Митхадъ-паша, главенъ управителъ на Дунавскитѣ Вилаетъ, нишанъ Османїе отъ първи класъ.

— Увѣрѣватъ че въ Пловдивъ са тѣкмѣли да отвѣратъ едно централно училище.

— Въ послѣднитѣ брѣй на Имерѣ, отъ Вїена, прочетохми единъ членъ въ отговорѣ на статїитѣ обнародвани отъ Г. Богобѣова въ Христїанскѣто Сѣдиненїе, отъ Паришъ. Нѣй го прѣпорѣчѣва на читателитѣ си, защото той съдѣржава много смѣшни работи.

— Тая недѣля прїехми отъ Болградъ една книжка подъ заглавїе: Загубѣна Станка. Тая книжка е списана отъ Г. Р. И. Блѣскова и съдѣржава тѣврдѣ любопитни нѣща.

Който желѣи да има тѣжѣ книжка, нѣма са отирави до редакциѣта на Турциѣ.

— Едно мекѣре ни са фалѣше онанъ день че чорбиджїитѣ имали намѣренїе да почнатъ пакъ изданїето на Сѣвѣтникъ-тъ отъ новата година. Споредъ него, Докторъ Чомаковъ щѣлъ да са отреди за редакторъ.

Това е едно чисто измысливанїе. Нѣй повече бѣхми повѣрвали този слухъ ако са касѣше за младитѣ.

— Миналата недѣля са тържествувѣ по обикновеннитѣ алай празникътъ на рожденїето на Н. Ц. В. Султанъ-тъ.

— Една телеграмма отъ Александрїя извѣстѣва че калугеритѣ отъ мѣнастирътъ Свѣта Катерина, при гората Синай, затворили въ стѣцїятъ мѣнастиръ архїепископътъ си Г. Кирила.

Н. В. Исмаилъ паша проводилъ на часѣтъ единъ табурѣ аскеръ за да го освободѣтъ.

— Онанъ день Митхадъ-паша има честь да са прїѣмѣ въ ауденциѣ отъ Н. Ц. В. Султанъ-тъ. Днесъ той трѣгнуве за Русчювъ.

— Тѣ дни по главнитѣ търговци Грѣци отъ градѣтъ ни врѣчили на патрирѣшїята единъ протѣстъ срѣщу членовитѣ които Анатолї бѣше писалъ относително за несѣрлѣнїето на иконитѣ отъ черковитѣ.

— Писма дошлѣ отъ Галацъ извѣстѣватъ замрѣзванїето на Дунавѣтъ.

— Нѣкои отъ нашитѣ настоятели и спомоществователи отговориха на извѣстїята нѣтъ вѣнѣсоха паритѣ ни. Други не сѣ още даѣно баримъ са смѣслятъ сега на новата година та да ни ги пратѣтъ за да са улѣбнимъ и нѣй и печатаритѣ.

Отговорникъ Никола Геновичъ.